

[Niels Helveg Petersen]

fældelse i Unionstraktaten få overordentlig stor betydning for EF's fremtidige udvikling, men i hvilket omfang det vil ske er det ikke muligt at sige med præcision i dag.

Demokratitemaet spiller en rolle overalt. Det påpeges fra modstanderside, at der er mangel på åbenhed omkring Ministerrådsmøderne. Det erkender jeg. Det påpeges, at Danmark heller ikke fik sin vilje med at give Parlamentet en initiativret. Det skal jo huskes i forbindelse hermed, at initiativret for Parlamentet vil indebære en begrænsning af Kommissionens magt, sådan set ikke en begrænsning af Ministerrådets magt.

På begge disse punkter kunne jeg godt ønske mig, at vi var kommet længere, men jeg synes, det skal understreges, når vi diskuterer EF og demokrati, at når ministrene mødes i Ministerrådet, så er de altså repræsentanter for demokratiske regeringer i medlemslandene. Det er regeringer, der er udpeget – selv om ikke alle kan lide alle regeringer i medlemslandene – af de folkevalgte organer i de pågældende lande, og som derfor også repræsenterer deres befolkninger. Det er demokratiske regeringer, der mødes til forhandling med hinanden.

I øvrigt vil jeg pege på, at der derudover er det klare fremskridt i Traktaten, at der nu bliver tale om en ombudsmand for de europæiske institutioner.

Det fremhæves – og jeg har været ude for, at det siges med rædsel fra modstanderside – at Danmark kun har 3 stemmer ud af 76, som om det var noget særlig interessant synspunkt. Jeg vil gøre opmærksom på, at det, der er interessant i denne sammenhæng, er, at Danmark har 3 stemmer ud af 23. Der skal 23 stemmer til at blokere en beslutning, og af dem har vi altså de 3. Vi er stærkt overrepræsenteret i forhold til vores folketal, det er helt indiskutabelt. Endelig vil jeg fremhæve, at alle de steder, hvor der er tale om, at beslutningerne skal træffes med enstemmighed – og det er jo mange områder – har vi én stemme ud af 12. Samlet må man sige, at der er tale om en betydelig overrepræsentation netop for de små lande.

Jeg kan ikke lade være med – da dette bliver den sidste chance inden den afsluttende debat – at minde hr. Gade om, hvad han sagde den 17. marts, da vi havde denne lovgivning til første behandling. Jeg citerer fra Folketingets forhandling 1991-92, sp. 7841:

»Må jeg sige til hr. Kofod-Svendsen, at SF nok skal fremlægge et samlet udspil omkring genforhandlingen inden den 2. juni.«

Det har vi ikke set noget til, og den 2. juni nærmer sig, der er temmelig kort tid til. Jeg går ud fra, at hr. Gade venter til 1. maj, arbejderbevægelsens internationale kampdag, med at offentliggøre genforhandlingsudspillet. Jeg forventer i øvrigt ud fra alt, hvad hr. Gade har sagt, at genforhandlingsudspillet vil blive noget med flere flertalsafgørelser, altså mere europæisk integration, og mere magt til EF-Parlamentet, og derefter er jeg i stand til at konstatere, at det, jeg sagde under førstebehandlingen, nemlig at var der to, der stod med hinanden i hånden, så var det SF og Romtraktaten, var forkert. Det, SF står for, er Romtraktaten plus noget mere. Det er SF's standpunkt, når vi analyserer til bunds, hvad SF siger i denne kampagne, og hvad hr. Gade også har sagt i dag.

Vi ser frem til at se SF's udspil, og jeg vil sige, at jeg kan forestille mig, hvordan hr. Gade, hvis det havde været os andre, der var sent på den med vores udspil, ville harcelere over, at befolkningen ikke fik ordentlig mulighed for at sætte sig ind i det, og nu var der kun en måned tilbage osv. Vi håber at se det udspil fra SF's side, så det kan indgå i den sidste del af folkeafstemningskampagnen, således at vi andre har noget at forholde os til, som er mere solidt end det, vi hidtil har set, og som SF altså bebudede den 17. marts.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg skal takke hr. Niels Helveg Petersen for denne reklamespot for SF's genforhandlingspapir, og jeg kan sige, at dette papir skal hr. Niels Helveg Petersen få at se, når det bliver fremlagt. Vi fremlægger det.

Jeg synes, det mest interessante ved hele indlægget her til sidst fra hr. Niels Helveg Petersen egentlig er, at han lægger så meget vægt på nej-situationen. Det kan jeg godt forstå, for jeg mener også, der er gode chancer for, at befolkningen tør stemme nej, sådan som den inderst inde har lyst til.

Vi skal nok lægge vores alternativ frem i en nej-situation, men da jeg ved, at hr. Niels Helveg Petersen er demokrat, må hr. Niels Helveg Petersen vel have lige så stor forpligtelse til at